

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 276

Květen 1978

Poselství ku krajanské veřejnosti

Zdravíme celou krajanskou veřejnost ze sjezdu Československé národní rady americké, konaného v Chicagu dne 13. května 1978.

S hrdostí dnes připomínáme sobě i vám, že Československá národní rada americká již celých šedesát let slouží zájmům amerických větví českého a slovenského národa. S radostí vidíme, že mezi námi stále žije a vzkvétá národní odkaz, ať už odkaz kulturní, jazykový, náboženský, politický, tělovýchovný, či nám vlastní schopnost, vytrvalost a odhodlání k poctivé práci. V mnohých těchto oborech si naši předchůdcové či příslušníci dnes žijící generace vytvořili všeužitečná a blahodárná sdružení, která tento odkaz udržují a rozšiřují a, jak doufáme, zachovají i pro příští pokolení.

Stejně si s uspokojením připomínáme šedesát let stálého snažení, aby naše nová vlast zůstávala včera, dnes i zítra dosti silnou k udržení míru ve světě a nestala se nikdy tak slabou, že by odpůrci svobody a demokracie mohli buď beztretně zaútočit na nás a naše spojence, či mohli na základě získané vojenské přesily poroučet nám i jiným dosud svobodným a mírumilovným národům.

S hrdostí vidíme, že naše Spojené státy jsou stále domovem i majákem svobody a úcty k nezadatelným právům všech lidí. Proto vítáme s opravdovým zadostiučiněním, že naše vláda zařadila uznávání základních lidských práv mezi stěžejní úkoly americké zahraniční politiky.

Vždyt' nám především stále tane na mysli osud našich bratří a sester, žijících dnes v Československu, kde jim jsou nejzákladnější lidská práva soustavně upírána.

Připomeňme si onen tragický sled událostí, který by všichni lidé dobré vůle měli mít stále na paměti:

Před šedesáti lety se Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni svobodně rozhodli žít ve společném státu. Jistě všichni pamatujete, jak důstojně jsme před deseti léty ve Washingtonu oslavili padesáté výročí vzniku Československé, Masarykovy republiky.

Před čtyřiceti léty však došlo slepotou spojenců a přátel k mnichovské zradě a brzy poté k zániku československé státnosti. Touto slepotou, mezi mnohými jinými činiteli, stala se druhá světová válka nevyhnutelnou. Dobře víte, s jakým nadšením Československá národní rada americká a její členové pomáhali v boji za osvobození Československa a po ukončení války při opětovném budování státu.

Před třiceti léty však Československo, po předchozí ztrátě Podkarpatské Rusi, bylo znovu připraveno o svoji svobodu a samostatnost.

Před deseti léty navíc došlo k sovětské invazi a dodnes trvající vojenské okupaci Československa.

Se zármutkem sice, ale přece také s hrdostí si uvědomujeme, že Československá národní rada americká po celou tuto dobu svoji povinnost konala, koná a dozajista konat nepřestane, ač často bývá osamocena, bez pochopení u mnohých našich zdejších spoluobčanů, neschopných pochopit, že i jejich vlastní osud je v sázce. V boji proti komunismu jsme nikdy neochabli.

Navzdory častému nepochopení a mnohým neúspěchům, podporuje Československá národní rada americká již po třicet let všechny snahy, napomáhající k tomu, aby si lid v Československu mohl obnovit svoji svobodu a svrchovanost ve smyslu zásady národního sebeurčení, aby mohl opět žít tak svobodně, jako žijeme my a jak si po právu zaslouhuje.

V nedávno uplynulé době měla Československá národní rada americká, ve spolupráci s jinými etnickými skupinami možnost napomáhat k tomu, aby americká delegace v Bělehradu mohla na základě ověřených dokladů veřejně pranýřovat nedodržování helsinské dohody komunistickými vládami v otázkách základních lidských práv.

Ze zaručených zpráv je jasno, že toto veřejné pranýřování ovlivňuje pražskou vládu a že tedy Československá národní rada americká malou sice měrou, ale přeci znatelně přispívá svojí činností k úlevě útlaku ve staré vlasti i v jiných porobených národech. Není tedy naše práce marná.

Dnes vás všechny zdravíme s výrazem díky za podporu, kterou jste z příkazu svého svědomí po celých šedesát let naší Radě obětavě poskytovali. Zdravíme též vás všechny, kteří dosud stojíte stranou s upřímnou výzvou, abyste naslouchali hlasu svého srdce a zapojili se do společné práce pro zachování národního odkazu v nové vlasti, pro dobro svoje vlastní, pro silnou a zdravou Ameriku a pro osvobození Československa.

Československá národní rada americká.

Poselství domovu

Ze sjezdu Československé národní rady americké, konaného dne 13. května 1978 v Chicagu vás zdravíme v tomto roce, který je pro nás všechny jistě památným pro toliké výročí jak hrdá, tak i truchlivá.

Spolu s vámi vzpomínáme jásotu národa, když v roce 1918, právě před šedesáti lety byla obnovena státní samostatnost a když byla ustavena svrchovaná, mírumilovná a pokroková, neodvislá Republika československá. Vzpomínáme tehdejšího básníka varování, že boj teprve začíná. Práce tehdy vskutku začala a rozvíjela se vskutku slibně. Nebylo však československému lidu dopřáno tuto práci dokončit.

VĚSTNÍK

May 1978

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Květen 1978

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

V roce 1938, před čtyřiceti léty bylo Československo okleštěno a zanedlouho ztratilo celistvost, svobodu i svrchovanost.

Po přežití hrůz okupace a po krátkodobé radosti z osvobození stihla Československo nová rána osudu, když před třiceti léty, v roce 1948 menšina připravila většinu národa o jeho práva.

Jakoby nebylo již dosti ponižení, dovršil rok 1968 utrpení Čechů a Slováků, když se Československo letos před deseti léty stalo obětí cizí vojenské invaze a okupace.

Při pomyšlení na tento sled výročí věru žasneme, že jste si dovedli zachovat víru v konečné vítězství pravdy a práva, že jste si zachovali touhu po svobodě a lidskosti a že jste tuto víru a tuto touhu opětovně prokázali. Svědčí to o velikosti ducha a stálosti srdce všech vás, věrných Čechů a Slováků.

Dobře jistě víte, že my, vaši bratři a sestry v Americe jsme se vždy podíleli na každé vaší radosti a na každém vašem utrpení; že jsme se vždy snažili podat vám pomocnou ruku ať při budování státu, či ve snaze o osvobození. Tato naše snaha nikdy neochabla a nikdy neochabne, na to spoléhejte.

My zde v Americe jsme hrdí na to, že Spojené státy, tato naše země svobody, která nás přijala a stala se naším novým domovem se opětně a důrazně zasahuje o uplatnění lidských práv všude tam, kde tato práva jsou lidu upírána. Snad o tom víte - pokud vám to úřady nezatajily - do jaké míry americká delegace na konferenci v Bělehradě pranýřovala nedodržování helsinské dohody všemi komunistickými vládami. A tu se s hrdostí přiznáváme, že jsme k tomuto postoji značnou měrou přispěli.

Zdravíme vás v naději, že toto úsilí Spojených států vám přinese nejen naději, ale také skutečnou úlevu.

Vždyť nás s vámi pojí pouta krve, společná láska k svobodě, sdílená věrnost k odkazu národa a nikdy neutuchající milování té překrásné země mezi Šumavou a Tatrami.

Tož vezte: ať se děje, co se děje, v srdcích a myslích jsme vždy s vámi.

SJEZD ČSNRA V CHICAGU

Sjezd se konal dne 13. května 1978 v renovovaných místnostech Velehradu ve staré krajanské čtvrti na 27. ul. a Lawndale Avenue. Sjezd zahájil po 9 hod. ráno br. předseda Dr. Mikuláš Ferjenčík a přítomně uvítal předseda chicagské oblasti br. František Kalkus.

Na sjezd přijeli: z Kalifornie za Pacifickou oblast, br. Ing. Jiří Breber, předseda Los Angeles odbočky, ses. Jarmila Kracíková, Jiří Špánek, předseda odbočky San Francisco, člen výk. výboru (též za nepřítomnou odbočku Portland, Ore.); z New Yorku, za oblast, br. Jan Babinec, člen výkonného výboru; z Washingtonu, ses. Anna Faltusová, br. Pavel Šturman a br. Dr. Vladimír Fleischer, předseda odbočky Washington; z Clevelandu, za Krajanský výbor, br. Martin Hrabík, místopředseda Rady, a ses. Miloslava Hynarová; z Michiganu, za Detroit, br. Jan Sklenář, předseda odbočky a Peter Vlčko, člen výkonného výboru, za Owosso Ray Veytruba a br. Antonín Čech, člen výkonného

výboru; za novou odbočku Czechoslovak Club of Colo., br. K. A. Škapa z Denveru.

Přítomni byli členové předsednictva: br. Mikuláš Ferjenčík, předseda, br. Dr. František Schwarzenberg, místopředseda, br. Ing. Štefán Papánek, místopředseda, br. Dr. V. Chalupa, tajemník, dále členové Eduard Dellín, Josef Jakl, Olga Kovářová, František Kalkus, Františka Uhlířová, Vlasta Vrázová; členové výkonného výboru Milada Ferjenčíková a delegáti chicagské oblasti, br. Dr. Leopold Rozbořil a ses. Rozina Nehasilová; za členské organizace, br. Dr. Antonín Hřebík za Sokol v zahraničí, br. Adolph Cierný za Slovenský Sokol, br. Jiří Sova za ČSA; delegáti chicagských odboček: "28. říjen", br. Emanuel Lát; "Dr. Milada Horáková", br. J. Netík, náhradní Ludmila Kosová; "Západní předměstí", Marie Langová, náhradní Emily Rohelová; "Gama", Stanislav Brym; "Jan Masaryk", br. Dr. Chalupa; "Gen. Štefánik", br. Karel Halaška; "Jan Kollár", Ronald Papánek.

Předsedou sjezdu byl zvolen br. Hřebík, který se hned ujal svého úkolu. Dále byli zvoleni místopředsedové sjezdu: br. Babinec a br. Hrabík.

Mnoho času se získalo, že nebyly čteny zprávy úředníků, výborů atd. Všechny zprávy členů předsednictva, delegátů oblastí (a odboček, kde není oblast), úřadovny, organizačního, stanovního, tiskového, finančního výboru, obsáhla finanční zpráva (br. James V. Krákora) byly rozeslány předem a prodiskutovány. V Chicagu na sjezdu byli pak jmenováni delegáti do výborů a mohlo se hned přistoupit k posouzení došlých zpráv a k doporučení sjezdu. Další delegáti byli jmenováni z flóru do výborů, dle jejich přání. Tento postup velice urychlil celkový průběh, poněvadž každému byla dána příležitost si prostudovat obsáhlý materiál již doma. Výborná příprava úřadovny (ses. Langové) zaručila hladký běh celého dne.

Jednání bylo v přátelském duchu, v zásadních věcech byla naprostá shoda. Hlavní důraz se nadále klade na náš boj proti komunismu a za svobodu, a v to spadá obrana Spojených států proti světovému nebezpečí. Přejeme si silnou a svobodnou Ameriku.

Postupně budou ve Věstníku uveřejňovány některé podrobnosti ze sjezdového jednání. Sjezd odhlasoval zvýšení členského příspěvku ze \$4. na \$5. Předplatné za Věstník a American Bulletin zůstává nezměněno, v naději, že členové Rady se vynasnaží zikat nové čtenáře za pouhých \$2 ročně.

Důležitost Washingtonu pro naši činnost, velká záslužná práce ses. Faltusové a br. dr. Josefa Haška, význam odbočky (počtem největší v Radě) byly plně oceněny. Washington se stává oblastí a br. Fleischer a Šturman jsou členové výkonného výboru. Ses. Faltusová a br. Hašek jsou jmenováni předsednictvem representanty (liaison) Rady ve Washingtonu.

Do nového dvouletého období byli zvoleni: předseda br. Ferjenčík; místopředsedové br. dr. František Schwarzenberg, Ing. St. Papánek a Martin Hrabík; tajemnice Vlasta Vrázová; pokladník br. James Krákora. Do předsednictva na tři uvolněná

místa (br. Miroslav Mejzr a br. dr. Karel Kohler Rausch se přestěhovali, taktéž br. Roger Dvořák): br. dr. Leopold Rozbořil, Marie Langová, br. J. Netík.

Velkým přínosem sjezdu byl rozbor zahraničních událostí br. Schwarzenberga, předsedy zahraničního výboru. Byla vyslovena všeobecná žádost, aby jeho skvělé přednášky bylo plně využito. Bude pravděpodobně rozmnožena pro odbočky.

K projevu br. Schwarzenberga přispěl svými zajímavými poznatky z Wash. br. dr. Jan Papánek, čestný předseda ČSNRA, který - věrný čtyřicetileté tradici - i letos přijel na sjezd Rady. Byl vřele uvítán svými dávnými přáteli a spolupracovníky.

V těchto dnech bylo třicáté výročí založení American Fund for Czechoslovak Refugees. Hlavní zásluhu o tuto obrovskou práci pro uprchlíky má br. Papánek, který se svou ženou věnovali svůj život této činnosti. Krajanský tisk přinesl zajímavý přehled těchto třiceti let. Dalo by se však mnohem více o tom napsat. Měla by následovat kapitola o tom, jak se uplatnili čs. uprchlíci ve Spojených státech.

K významnému výročí zaslala ČSNRA telegram uznání:

Dr. Jan Papanek
77 Sprain Valley Road
Scarsdale, NY 10584

Czechoslovak National Council of America congratulates the American Fund for Czechoslovak Refugees on its three decades of service to refugees from a country whose present government denies them freedom and justice. This tremendous achievement represents long years of self sacrifice, devotion, tireless effort of all who have worked for the American Fund under the tireless leadership of Ambassador Jan Papánek and his wife Betka Papánek.

Czechoslovak National Council is proud of the fact that it could participate actively in placing and caring for many hundreds of these unfortunate victims of a totalitarian regime. The Czechoslovak-American community gained fresh strength from the new blood of these newcomers who have embraced the American dream and become proud and loyal citizens of the country which has generously received them.

Czechoslovak National Council of America
Dr. M. Ferjencik, President

Sjezd skončil přátelskou večeří ve velké privátní jídelně "Staré Prahy".

Ze sjezdu byl zaslán následující telegram do Bílého domu:

"We the delegates to the convention of the Czechoslovak National Council of America, assembled in Chicago on May 13, 1978, pledge allegiance to the flag of the United States of America and to the Republic for which it stands. We pledge to support all such policies as will keep our country strong so as to enable it to help establish and maintain a just peace in the world. We also pledge to support such policies as promote respect for fundamental human rights wherever they may be denied, especially in the Captive Nations, in Czechoslovakia, the land of our forebears, which remains under Soviet military occupation."

Prosíme členy ČSNRA o zaplacení členského příspěvku \$4.00 za rok 1978

Roční předplatné Věstníku neb American Bulletinu \$2. - Pošta to vyžaduje máme-li nadále používat lacinou poštovní sazbu Second Class Mailing.

Správa předsedu ČSNRA

Situácia pre nás, pokiaľ ide o náš pomer k starej vlasti, so svojej podstate nijako nezmenila. Hlavné problémy, ktoré ovplyvňovali našu činnosť v minulosti, existujú dodnes. Už 30 rokov sovietska nadvláda s pomocou našich komunistov udržuje náš ľud v otroctve a ničí, čo národ po generáciách tvoril. V Československej národnej rade americkej podnikáme všetko a využívame každú príležitosť, aby sme slobodný svet informovali o všetkom čo sa doma robí. Tridsať rokov sa snažíme presvedčiť predstaviteľov verejného života Ameriky ako aj našich amerických spoluobčanov, že sa Sovietom veriť nedá, že akákoľvek spolupráca s nima je nemysliteľná a že tzv. "Détente" je nebezpečná ilúzia krátkozrakých politikov, s ktorou nás chcú uspať. Stalinizmus, ktorý má na svedomí milióny umučených a popravených, stále žije a existuje vo forme novej rudej invázie a opiera sa dnes o rozlohu sovietskeho impéria a o vojensko-technický potenciál, ktorý reprezentuje ešte väčšie nebezpečenstvo pre slobodný svet, ako kedykoľvek predtým. Toto všetko tvrdíme a opakujeme verejnými prejavmi našich činovníkov, prednáškami, článkami, ako aj príležitostnými pripomienkami vedúcim osobnostiam nášho amerického verejného života.

V tomto smere bola nám poskytnutá vzácna pomoc z domova Chartou 77, ktorou sa naši intelektuáli doma dožadujú dodržovania dohody o ľudských právach, ktorú podpísala v Helsinkách aj terajšia vláda Československa. Táto Charta vyvolala mohutnú ozvenu po celom svete.

Našej snahe udržovať otázku Československa nažive, prebúdzat svedomie slobodných ľudí, pomohla mierou nezvyčajnou aj konferencia podpisovateľov helsinskej dohody v Belehrade. Našej delegácii americkej sme dodali sedem zväzkov dokumentov o porušovaní ľudských práv a dohod komunistickou vládou Československa, ktoré z valnej časti pripravila naša členka sestra A. Faltusová. Z jej iniciatívy bol pred istým časom založený t.zv. "Watch-dog" Committee" (Commission on Security and Cooperation in Europe). Táto naša pomoc americkej delegácii v Belehrade umožnila značnou mierou, že táto mohla hodnovernými dokladmi usvedčovať a usvedčiť vládu Československa a jej zástupcov z nedodržovania zmluvy o ľudských právach.

Vedľa tejto činnosti ČSNRA sa ujala ako dosiaľ jedná s Veteran Administration, Washington, D.C. a s kongresníkmi o zákone "Public Law 94-491" ktorý poskytuje isté výhody bývalým príslušníkom československej brannej moci, ktorí bojovali za prvej a druhej svetovej vojny na strane západných spojencov. Terajšie znenie zákona tým že výslovne žiada, aby každý žiadateľ výhod (veteran benefits), predložil oficiálne doklady - potvrdenie - o jeho vojenskej službe a to od vojenských úradov Anglicka, pot'ažne Francúzska, väčšinu našich žiadateľov vylučuje z výhod. ČSNRA sa snaží o príslušnú a spravodlivú opravu zákona cestou tých zákonodárcov, ktorí sa o vydanie zákona najviac zaslúžili.

Tak ako v minulosti, aj v tomto správnom roku (1976-77) bola naša úradovňa v Chicagu akýmsi zastupiteľským úradom nášho exilu a Národná rada politickou reprezentantkou americko-československého povodu. Naše styky s americkými zastupiteľskými úradmi a so State Department, zásluhou našich zástupcov vo Washingtone (sestra Faltusová a Dr. Hašek) sa ešte viac prehĺbili. Veľmi ochotne nám pomáhajú pri vybavovaní žiadostí a sťažnosti našich ľudí o emigračné lebo návštevné víza, spojovanie rozlúčených rodín, vyplácanie penzijných príspevkov a pod.

Okrem tejto činnosti politickej sa predsedníctvo Rady snažilo splniť aj iné úlohy, ktoré mu ukládajú stanovy Rady. Ide najmä o úlohy sociálne a kultúrne. Sociálny odbor predsedníctva pod

vedením sestry O. Kovařovej je ešte stále činný, prospešný a potrebný. Nezabudli sme však ani na kultúrnu stránku našej činnosti ako o tom svedčí naša finančná účasť pri vydaní knihy: "Czechs and Slovaks in North America", ktorej autorkou je Esther Jeřábková, ako aj publikovaní niekoľkých kníh československých autorov medzi našimi členmi a členskými organizáciami. Obmedzenými prostriedkami, aké naše Rada má, a to ako finančnými, tak aj personálnymi, to čo za uplynulé dva roky vykonala, predčilo mnohé očakávania.

Naše Rada spolupracuje s vedúcimi organizáciami nášho exilu, ako je Rada slobodného Československa a SVU. S Radou slobodného Československa máme spoločný cieľ a to oslobodenie Československa. My, ako organizácia amerických občanov a voličov československého povodu, máme ľahší prístup k vedúcim činiteľom našej novej vlasti, čím môžeme účinnejšie slúžiť tomuto spoločnému cieľu. Všetkej tejto rozsiahlej činnosti našej Rady a nášho predsedníctva sa plne zúčastnili zástupcovia ČSA, SVU, Slov. Sokola a Českoslov. sokolstva v zahraničí, ktorí sú plnoprávnymi členmi nášho predsedníctva a zaisťujú tak čo najužšiu a najúprimnejšiu spoluprácu.

Spolupráca s organizáciami porobených národov, menovite však národov východoeurópskych, sa opiera o spoločné ciele a spoločné záujmy. Spoločné naše vystupovanie ma svoju politickú váhu a naplňa nás aj istým pocitom istoty, že v našom boji nie sme sami. V Priateľstve Československo-Pol'sko-Srbskom, ktoré sme pomáhali založiť, máme našich trvalých zástupcov.

Na konci správy treba konštatovať, že našich pracovníkov ubúda. Spolupracovníci odpadávajú odchodom na večnosť, ale aj únavou pokročilého veku. Mladší sa do práce veľmi nemajú. Práca pre národ sa neplatí a zatiaľ ani nedáva nádeje na nejaké odmeny v budúcnosti. Pre tých, čo to ešte robia, je to otázkou lásky k rodnej zemi a otázkou svedomia.

Konečne je mojou milou povinnosťou podakovať sa všetkým mojim spolupracovníkom z predsedníctva ale aj oblastí, odbočiek a spolupracujúcich organizácií, ktorí mi pomáhali a umožňovali splniť úlohy, ktoré sa odomňa očakávali.

Zpráva predsedy výboru pro zahraniční záležitosti

V uplynulém dvoutletí pokračoval výbor ve své činnosti, tj. sledoval vývoj mezinárodní situace a doporučoval předsednictvu vhodně akce.

Středem naší pozornosti byla samozřejmě v první řadě bezpečnost celého slobodného západního světa a zvláště bezpečnost Spojených států samotných, kde dnes žijí americké větve českého a slovenského národa. V této souvislosti jsme s obavami sledovali hlavně rostoucí zbrojení sovětského bloku, umožňované štědrá technologickou pomocí Západu, takže je třeba obávat se dne, kdy by Sovětský svaz na základě získané přesily mohl Západu diktovat a Západ by se musil podřídit.

Dále jsme sledovali postupující pronikání sovětského vlivu v Asii, Africe a západní Evropě, čímž se okruh svobody a demokracie stále zmenšuje.

Stejně jsme s převelickou pozorností sledovali vývoj mezinárodního dění s ohledem na Československo a tu se nám především jednalo o postoj naší americké vlády k Sovětskému svazu, ku vládám všech porobených národů a hlavně k Československu.

V této souvislosti vznikalo mnoho úkolů pro naši Radu, ač se tu také jedná pouze o pokračování v úsilí dřívějších let. Po našem posledním sjezdu v roce 1976 se výbor ještě zabýval dozvuky tzv. Sonnenfeldovy nauky, proti které se naše Rada ostře ohražila.

Později se náš výbor snažil zjistit, zda snad dojde ku změně zásadního postoje vůči komunistickým vládám, když bylo z nejvyššího místa řečeno, že výraz "Détente" již nevystihuje správně charakter americké politiky vůči Sovětskému svazu. Odpovědi na tuto otázku jsme se nedopídili a jen jsme viděli další pokračování politiky jednostranných ústupků Moskvě bez opravdové reciprocity. Poznali jsme však, že obnovený důraz, kladený na úctu k základním lidským právům a veřejné pranýřování komunistického porušování těchto práv může přivodit byt' nepatrné, přeci však vítané zlepšení poměrů za Železnou oponou. Zde jsme zjistili důvod k opatrné naději a k nepatrnému zadostiučnění.

Dále se náš výbor snažil sledovat vše, co souviselo s dnes již slavnou "Chartou 77", at' to byl veliký ohlas Charty v cizině, vliv tohoto ohlasu na vývoj v Československu, či osud signatářů samotných. I zde stávaly důvody k uspokojení.

Bylo také nutno sledovat a vyjádřit se k otázce tzv. "Amnestie" a k řadě jiných událostí.

Po nejdelší dobu uplynulého období věnoval výbor úhlavní pozornost přípravám, průběhu a nyní též dozvukům nedávné konference v Bělehradu, která měla přezkoumat dodržování závěrečného aktu konference v Helsinkách, konané v r. 1975. Ze stránek našeho Věstníku a Bulletinu vědí delegáti našeho sjezdu určité o spolupráci Rady s příslušníky Senátu i Domu reprezentantů, s výborem pro evropskou bezpečnost a spolupráci (Watchdog Committee), se státním departamentem, s americkou delegací na bělehradské konferenci atd. Zde bylo hlavní snahou naší Rady zásobit tato místa dostatečnými informacemi o porušování závěrečného aktu helsinské konference, aby představitelé naší vlády mohli v Bělehradě argumentovat na podkladě ověřených, konkrétních případů.

V této souvislosti je především nutno zdůraznit záslužnou práci našich styčných orgánů ve Washingtonu, členů tohoto výboru, bratra dra. J. Haška a sestry A. Faltusové. Naše ústředí bylo o této činnosti běžně a podrobně informováno.

Zde v Chicagu jsme spolupracovali o stylisaci nejrůznějších textů schválených předsednictvem, at' už se jednalo např. o přípisy prezidentovi, státnímu tajemníkovi, zákonodárcům či jiným vládním orgánům, o činnost publicistickou, o různá prohlášení Rady k výročím hrdým či tragickým, o naše tiskem rozšířené pojednání o porušování helsinské dohody apod. Dále jsme se spolu s ostatními členy předsednictva všemožně snažili udržovat styk s jinými etnickými skupinami, abychom dle možnosti koordinovali svůj postup v otázkách nám všem společných.

I když výsledky našeho úsilí dosud nedosáhly všech kýchých cílů, je snad možno po pravdě říci, že náš výbor reagoval pohotově a vykonal práci úměrnou omezeným možnostem dobrovolných pracovníků i naší doby.

František Schwarzenberg

Správa Ing. Štefana Papánka: Naše stanovisko k pomeru Slovákov a Čechov

Slováci sdružení vo Svetovom kongrese Slovákov si nárokuje, že reprezentujú väčšinu Slovákov. O tomto by sa však dalo hovoriť, len pokiaľ sa týka Slovákov tu a to len jedného vieroveryznania. Svojím postojom prispeli viac k rozdvoreniu národa ako ku jeho jednote. Budujú na skutočných alebo zdanlivých nedostatkoch Československej republiky a nepriznávajú ani to, že republika v poslednej chvíli zachránila Slovákov od úplnej národnej katastrofy. Už tento fakt by mal každému

stačiť, aby sa díval na celú dobu jestvovania Československej republiky z tohoto zorného uhla. Oni však bičujú národný šovinismus a pestujú nenávisť voči, tým čo prispeli k záchrane slovenského národa, pestujú nenávisť voči vlastným bratom a to len preto, že nemožu a nechcú s nimi súhlasiť.

Prostredie medzi čiastkou slovenskej emigrácie, ktorá ušla zo starej vlasti zo sociálnych dôvodov, ktorá nikdy neprežila rozvoj Slovákov v republike, bolo vhodné.

Zveličujú náboženský rozdiel, namiesto toho aby ho zahľazovali. Využívajú finančnú prevahu nie vždy na trvalý prospech svojho národa.

Je nutné si položiť otázku, či tento smer je dobrý, či je užitočný, a či je zameraný slúžiť len úzkemu kruhu, ktorý ľahko ovládajú. Vážne si treba nadhodit' otázku či toto nebude len jedna z krátkych epizód našej krajanskej činnosti. Máme sa dívať na celé toto hnutie vedené nie v tradícii slovenskej nečinnosti, alebo sa máme postaviť proti tomuto prúdu. Nebolo by správne, keby sme sa neozvali a keby sme nepovzbudili tisíce vzdelaných ľudí, ktorí sympatizujú s nami a reprezentujú väčšiu čiastku národa.

To čo potreboval národ pred sto až stopat'desiatimi rokmi, zdorazňovanie národného presvedčenia - dnes má. Dnes sme už na pokročilejšom stupni. Dnes treba viac sociálneho usporiadania vedeckého i materialného pokroku, lebo len tak sa môžeme stať plnoprávnym členom národov.

Dá sa bezpečne tvrdiť, že Svetový kongres Slovákov ani zd'aleka nezodpovedá tomuto kritériu a neprihliada ani ku spektru slovenského národa.

Verím, že i tam príde ku zmene. Toto však ešte nedozrelo. Mnohí ľudia nie sú vždy vedení celonárodným záujmom a preto nečakám túto zmenu zajtra. Oni sami sa musia presvedčiť o tom, že cesta, ktorou kráčajú, nie je v záujme Slovákov. Táto cesta i tak nevede k nášmu dobru, a preto skončí neúspechom.

Slovenský ľud sa prebudil a prešiel k národnému presvedčeniu vedený inými ideami ako oni hlásajú.

Spoliehať sa na určitú kastu ľudí, že ich ona zachráni, je veľkým omylom. Zloženie národa neni to, čo si oni predstavujú. Ľud si rozhodne sám, o to sa nemusíme báť.

Hnutie, ktoré neni vedené všeobecným blahom a zastupuje kruh priateľ'ov, nemá nárok na uznanie národné.

Nikomu s týchto ľudí neprišlo na um čo robiť ďalej, nikto si nehl'adal priateľ'a, ktorý bo zostal pri nás v dobe krízy? Kde a kam sa máme obrátiť v prípade potreby, či sme dost' silní? Či snád' myslia, že bit' sa v prsia stačí, aby národ mohol dobre spať. Oni však sa tvária ako by táto otázka alebo tento stav niekedy neprišiel a nemyslia, že väčšina Slovákov po dokončení národného procesu sa nezaujima otázkou, čo d'alej.

My veríme, že Slováci majú jediné miesto spolu s národom českým v Republike Československej. Chceme budovať tento spoločný štát a vyžívať sa v ňom kultúrne i hospodársky a mať istotu, že si najľahšie uhájime svoju budúcnosť. Je jasné, že potreba pre zachovanie slovenského i českého národa nás núti k priateľ'skému vzájomnému nazývaniu. Toto je naše krédo a toto veríme.

O čs. státnim občanství

V minulém čísle Věstníku jsme uveřejnili rozbor dr. Aloise Rozehnalova o čs. občanství, zda platí zákon o ztrátě čs. občanství i u těch emigrantů, kteří se stali naturalizovanými americkými občany v období let 50tých. Dr. Rozehnal se odvolává na rozhodnutí Nejvyššího soudu v Praze z 25. června 1969, č. TŽ 80-68 a Obvodní prokurátory v Praze z 18. prosince 1969, čj. Pv 1480-69, které "se týká i doby válečné od 30. září 1938 do 7.

května 1957" s ohledem na dohodu o naturalizaci z 16. července 1928. Podle tohoto rozhodnutí naturalizace provedená 21. prosince 1953, tedy před 7. květnem 1957, má rovněž za následek ztrátu čs. státního občanství se všemi důsledky.

Na náš dotaz na State Departmentu bylo nám však řečeno, že čs. vláda si nadále počíná libovolně. Trvá na stanovisku, že ve výše uvedeném období bylo Československo ve "válečném stavu" a že čs. občané, kteří v tomto období získali americké státní občanství mají tudíž "dual citizenship" a podlehají směrnicím čs. vlády z letošního roku. To znamená, že si musí nejdříve zažádat o "úpravu" vztahu s veškerou dokumentací, kterou je nutno přiložit. State Department nyní pracuje na tom, aby tento požadavek čs. vlády byl úplně zrušen a právě nyní se projednává případ osoby, která protestovala proti těmto požadavkům čs. vlády. Bude to sloužit jako "test case".

Možno tedy říci, že až dosud čs. vláda si dělá co chce, jak chce.

Z událostí v Československu

V Praze koncertoval na jaře americký zpěvák, country-music interpret Johnny Cash. Přijeli lidé ze vzdálených měst, velký sál pro 4.000 lidí byl dvakrát dávno předem vyprodán. Nadšené přijetí obecnosti překvapilo učinkujícího, který nečekal takové pochopení a znalost písni této hudby za železnou oponou. Johnny Cash byl přijat velvyslancem Spojených států a jeho návštěva byla považována za významnou, slibnou událostí v plánované kulturní výměně Československa se Spojenými státy.

Není nám známo, zda někdo seznámil Johnny Cashe s dozvuky jeho návštěvy, s dopisem, který mu za doby jeho pobytu v Praze napsali Marta Kubišová a Jaroslav Hutka. Populární zpěvačka se proslavila v době sovětské invaze svou "modlitbou" na rozhlase. Na vrcholu své popularity, byla tímto činem vyřazena z veřejného života. Nejen že zmizely její desky, že její jméno se nesmí objevit, byla vyhozena z každého bezvýznamného zaměstnání, které se jí podařilo získat. Podepsáním Charty podepsala svůj ortel. Podobný osud postihl i zpěváka J. Hutku.

Ve svém dopise vítali amerického zpěváka Cashe, "dnes jediného svobodného zpěváka v Československu". Upozornili ho na to, že právě v den vystoupení se koná soud s Ivanem Jiroušem ze skupiny mladých lidí "The Plastic People of the Universe". Jirouš byl odsouzen již jednou na 18 měsíců vězení. Po svém propuštění vyjádřil se prý protistátně na umělecké výstavě a dostal za to dalších 8 měsíců vězení.

Chartisté

Na západě pesimisté projevují obavy, že činnost chartistů není nic platná. Mluví se sice mnoho o jejich statečnosti v Bělehradě, ale čs. vláda (podle sovětského příkladu) je nadále potlačuje a je otázka, jak dlouho jim bude možno setrvat ve svém odporu.

Nejlepší odpověď pochybovačům podal Václav Havel v interview s rakouským novinářem nedaleko Prahy, který byl uveřejněn ve vídeňském listě Kurier. Chartisté pokračují ve svém odhodlání, vydali v poslední době několik důležitých dokumentů, poukazují na státní porušování čs. zákonů, seznamují občany se zákony, i s přestupky proti zákonům, hájí i občany, kteří Chartu nepodepsali. Lidé se poznávají a lépe si rozumí. Charta se stává hnutím za občanská práva. Havel je přesvědčen, že "politický dialog" není možno potlačit navždy.

Původní chartisté, vysvětlil Havel, jsou lidé, kteří se rozhodli mluvit veřejně o tom, o čem sice hovoří jejich spoluobčané, ale jen tajně doma, o čem však nemají odvahu mluvit veřejně,

protože by mohli doplatit ve svém zaměstnání, i jinak. Signatáři vědomě berou na sebe toto riziko, poněvadž - slovy prof. Jana Patočky - "Jsou věci, za které stojí za to trpět". Chartisté však nemají nikomu za zlé, že nemá odvahu vyjádřit své přesvědčení.

Nejdůležitějším úkolem Charty je obrana proti demoralizaci, která je dalekosáhlá a projevuje se nejen v Československu, na Východě, ale i na Západě. Svět prochází hlubokou intelektuální, mravní a existenční krizí. Havel vidí jediné východisko v duchovní a mravní obrodě člověka a věří v upřímné společenství lidí. Změna nepřijde shora, nýbrž zdola, od malých, prostých, slušných lidí.

Poměry v Praze, hlavně nálada lidí, jsou správně zachyceny reportáží šéfredaktora John Oakese světově známého časopisu The New York Times. Jeho dva články z Prahy byly otištěny v řadě amerických časopisů. Zvláště výstižný byl článek "Prague's Iced Spring" ze dne 3. května (přetištěný v Gazette, Cedar Rapids, "Czech vows: Liberty someday"). Popisuje náladu lidu na květnových oslavách. "Mnoho praporů a nápisů připomínalo Čechům a Slovákům, že před třiceti lety komunisté se sovětskou pomocí převzali vládu do svých rukou - datum, na které nelze žádnému zapomenout za přítomnosti 80,000 okupačního vojska v zemi".

Co se podařilo Johnu Oakesovi, se nepodařilo jinému americkému novináři, Robert H. Reidovi, dopisovateli Associated Press, který přijel z Bonnu do Prahy, aby podal zprávu o světovém mistrovství v hokeji. Byl vykázán z Československa za to, že měl interview s mluvčím Charty Ladislavem Hejdánkem v jeho bytě.

V dopise prezidentu Husákovi ze dne 8. dubna mluví Charty 77 - Dr. Ladislav Hejdánek, Marta Kubišová, Doc. Dr. Jaroslav Šabata - upozorňují na nespravedlivé trestní řízení proti signatářům Charty: v Bratislavě proti Marianu Zajičkovi, římskokatolickému kaplanovi v Pezniku a proti kaplanovi Robertu Gombíkovi; v Mostě proti Gustavu Vlasatému, který byl odsouzen k tvrdému nepodmíněnému trestu 20 měsíců vězení jen proto, že měl na stěně v kanceláři výstřižky z čs. oficiálního listu o snižování životní úrovně na západě a rostoucím blahobytu v Československu a vedle nich své výplatní poukázky, doklady o snižování jeho platu o několik set korun; na případ Michala Kobala a Ivana Maňáska, signatáře Charty, kteří jsou ve vyšetřující vazbě, obvinění za rozmnožení a rozšiřování textu o jednáních stranických (komunistických) orgánů, které však nebyly zveřejněny; v Praze na případ Miloslava Černého, kterému je odírána lékařská péče ve vyšetřovací vazbě, ač je vážně nemocen a zhubl se o 50 liber.

V dopise Husákovi následují další podobné případy obžalovaných, uvězněných, pronásledovaných za vymyšlené přestupky proti zákonům. Počinání čs. vlády odporuje Helsinské dohodě.

Objevují se zprávy v zahraničním tisku o československých stycích s Rudou brigádou, která zavraždila italského státníka. Aldo Moro stal se obětí mezinárodních teroristů, kteří mají podvrtné bytůvky a spoje po celém západním světě. Pátrá se po těchto stopách a je podezření, že i čs. tajná služba je ve spojení s teroristy, např. americký týdeník Newsweek ze dne 22. května cituje prameny, dle nichž vůdce Rudé brigády Renato Curcio a jeho banda se prý sešli s odborníky rozvratníky v Karlových Varech, kde prý se konají porady. Dále se proslýchá, že r. 1972, když zahynul vlastní rulou Giangiacomo Feltrinelli při pokusu vyhodit bombou elektrickou hlavní vedení, bylo nalezeno v jeho cestovním pase 67 čs. pasových razítek. Curcio též měl čs. víza když byl zatčen r. 1974. Není známo, zda Curcio navštívil Karlovy Vary, ale ví se, že se v Československu sešel s italskými partizány, aby se s nimi poradil, jak provádět podvrtnou

činnost. Byly mu dány české zbraně a snad se tam setkal se členy pověstné tlupy Baader Meinhof ze Západního Německa.

Pak české styky mizí, ale jisto je, že mezinárodní teroristé nacházejí spolupracovníky leckde.

Nenahraditelná ztráta

Dne 20. dubna zemřel v New Yorku, po dlouhé nemoci, novinář Ferdinand Peroutka ve věku 83 let. Patřil mezi nejvýznamnější československé novináře, který na sebe upoutal pozornost v mladých letech, sotva že zahájil novinářskou činnost jako redaktor rubriky časopisu "Čas", který redigoval Jan Herben a s kterým spolupracoval prof. Tomáš Masaryk. Po zrození Československé republiky byl spoluzakladatelem a redaktorem deníku "Tribuna". Stal se nejmladším členem "pátečníků", kteří se scházeli u bratří Čapků a kam docházel sám prezident Masaryk.

Vybuďoval si posici silného novinářského vlivu svými články a redigováním týdeníku "Přítomnost" a deníku "Lidové noviny". Odmítal politické extrémity, byl humanista, demokrat, který v časopisech umožňoval diskusi o demokracii a nové proudy myšlení. Není tedy divu, že krátce po nacistické okupaci byl zatčen a odvezen do koncentračního tábora v Dachau a pak do Buchenwaldu, kde zůstal až do konce války, do dne, kdy americká armáda osvobodila tamní politické vězně.

Po návratu do Prahy pokračoval ve své novinářské práci, redigoval deník "Svobodné noviny" a týdeník "Dnešek", náhradu za "Přítomnost".

Komunisté za puče označili Peroutku za "nepřítele lidově-demokratického zřízení". Zachránil se útekem na západ a po krátkém pobytu v Londýně, působil pak po všechna léta v New Yorku. Účastnil se plánování rozhlasové stanice "Svobodná Evropa" a činnosti Rady svobodného Československa. Stal se prvním ředitelem čs. oddělení RFE. Psal mimo jiné týdenní komentáře, které vycházely v českých časopisech po celém světě. Doma napsal klasické dílo "Budování státu", v exilu následovalo dílo "Demokratický manifest", rozbor politického dění a úkolů pro zachování demokracie. Nedávno vyšel od něho román "Oblak a valčík", původně divadelní hra, která se v Praze dávala krátce před komunistickým pučem.

Byl morálním vůdcem exilu a po celý život zastáncem demokracie. Jeho odchod znamená nenahraditelnou ztrátu nejenom pro exil, ale i pro obranu svobodného světa.

DARY NA ČINNOST ČSNRA

U příležitosti řádného sjezdu ČSNRA:

Oblastní výbor Chicago	\$5,000.00
Krajanský výbor Cleveland, OH	500.00
Odbočka "Západní předměstí", IL	200.00
Odbočka "Gen. Miroslav R. Štefánik", IL	200.00
Odbočka "San Francisco", CA	150.00
Odbočka "Jan Masaryk", IL	100.00
Masarykovo sdružení Detroit, MI	100.00
Odbočka "Oregon"	50.00
Ing. Štefan a Betka Papáňková	50.00
* * *	
Heart of Europe Restaurant, Los Angeles, CA	10.00
Vlastimil Dvorak, IL	10.00
Michael Polak, IN	6.00
Val M. Barta, IA	6.00
Milos S. Halouzka, Argentina	5.00
William F. Rockar, IL	4.00
Mr. a Mrs. Miroslav Jindra, PA	3.00

Kniha Martina Kubelíka o italské architektuře

V současném dění na poli umění se nedávno ozvalo jméno **Kubelík** ve zcela odlišných souvislostech nežli jsme zvyklí je slýchat: Vnuk Jana Kubelíka a syn Rafaela Kubelíka - Martin Kubelík se přihlásil nikoli jako pokračovatel v linii výkonných umělců a skladatelů, ale jako historik umění - architektury. V mnichovském nakladatelství *Suddeutscher Verlag* vyšla jeho dvousvazková práce **Die Villa in Veneto**. Dílo se obírá osobitým typem severoitalské architektury - "villou", t.j. zemědělským komplexem, který od 14. století tvořil specifickou jednotku architektonickou a společenskou a prošel - v těsném vztahu k vývoji benátské republiky - proměnami spjatými s životem této části Itálie. Právě tento historický vývoj je předmětem zmíněné práce, a to především z hlediska architektonického a vztahu architektury k výtvarnému umění, které se v rozmanité podobě podílelo na charakteru "villy". (Bohatá fotografická část a plány doprovázejí detailně autorova pozorování.)

Naše stručná úvaha nemůže přejít k detailům, ale co v ní nesmí chybět, je zmínka o úrovni publikované práce z hlediska její metody a celkové koncepce. Obě tyto podstatné stránky odborné práce jsou plně v souladu s dnešními tendencemi prolomovat hráze úzce vyhraněných vědních disciplín (v tomto případě architektury) uplatňováním zřetele k interdisciplinárním studiím. V Kubelíkově práci se to projevuje především ve vztahu k širším umělecko-historickým souvislostem a k sociologickým otázkám. Aby dosáhl hloubky pohledu a oživující síly v tomto směru, zvážil autor možnost různých metod, na jejichž křížovatce nakonec nalezl své výsledky. Počíná studiem historických pramenů (včetně filologického materiálu, který mu umožňuje osvětlovat základní pojem "villa"), a končí uplatněním speciální metody založené na studiu užitého materiálu, např. dřeva, aby se dobral přesnějšího datování objektů.

Ale je tu ještě jeden závažný rys, který vystupuje z celkového pojetí práce: Třebaže v ní stojí na prvním místě popis a klasifikace, v jejím pozadí dominuje snaha proniknout sledovanými objekty a daty za hranice fakt - oživit dotyk s člověkem, s životem, z něhož toto všechno vzešlo a v němž to dostalo smysl. Těch 233 sledovaných objektů začíná ožívat ve vztahu v době, kdy vznikaly - i ve vztahu k naší současnosti, dáme-li se vést sondami, které autor sledované studie vede několika směry.

Tuto krátkou úvahu jsme začali zastavením u jména, které je dnes hluboce zakotveno v uměleckém světě. Zavírajíce knihu Martina Kubelíka, můžeme konstatovat: Jeho první publikace slibuje, že nikoli zvuk jména, ale vlastní schopnosti a cesty na půdě umění předznamenávají jeho budoucnost, která začala studiem v Cambridge a Aachen (Cáchy) a pokračuje dnes na universitě v Basileji, kde Martin Kubelík začíná svou akademickou dráhu. F.S

Zprávy z SVU

Chicagská místní skupina Společnosti pro vědy a umění se sešla v pátek večer dne 5. května v restauraci Staré Prahy na společné večeři. Ing. Štefán Papánek, místopředseda ČSNRA a zakládající člen SVU v Chicagu, promluvil na téma "České a slovenské vztahy". Vystihl začátky a těžkosti slovenského obrození počátkem minulého století, mluvil s pochopením o velkých slovenských buditelích a jejich poměru k českým vlastencům, o velkém mad'arském útisku, proti kterému čelil ve svém mládí i mladý Hodža a jeho rodina. V druhé části své zajímavé řeči mluvil Ing. Papánek o zásluhách Dr. Milana Hodži, čs. státníku předmnichovské Československé republiky, který byl přesvědčeným zastáncem čs. vzájemnosti.

Dne 9. června připravuje chicagská skupina SVU večer ve Staré Praze (v restauraci, 2. patro). Na večírku promluví prof. František Schwarzenberg, předseda SVU v Chicagu, o "historických výročních končících číslicích 8" v dějinách Čechů a Slováků. Přednáška bude spojena s promítnutím dokumentárního filmu o roce 1938.

Československá národní rada americká Oblastní výbor v Chicagu, Ill.

- společně se Spojenými čs. organizacemi
v Chicagu

zve čs. krajskou veřejnost k účasti na pietní slavnosti pořádané u příležitosti 36. výročí lidické tragedie

**v sobotu 10. června 1978 ve 3 hod. odpoledne
v městečku Crest Hill, Ill. - amerických Lidicích.**

Důstojný program bude zahájen invokací a položením věnce k lidickému pomníku, vzpomínkovým projevem a recitací bude připomenut osud Lidic a jejich obyvatel - a opětné vzkříšení této české vesnice.

Do Crest Hill, Ill., vypravíme bus, odjezd od cestovní kanceláře Čihák World Travel, 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill., je stanoven na 1:30 hod. odpoledne. - Po skončení slavnostní vzpomínky účastníci výpravy společně povečeří nebo se osvěží alespoň nápojem v restauraci White Fence farm. Zpět do Berwynu se bus vrátí asi v 6:30 hod. večer. Okružní jízdenka \$5.00.

Spoluúčastí v zájezdu dokážeme, že jsme na československé Lidice nezapomněli.

Zájemci necht' se obrátí na úřadovnu Československé národní rady americké, 2137 S. Lombard Ave., místnost 202, Cicero, Ill. - telefon: 656-1117.

Pořádající výbor.

Čs. DEN v CHICAGU

**se koná v neděli dne 18. června 1978 ve
Wozniakově zahradě
2530 South Blue Island Avenue**

Jídelna bude otevřena od 11.30 hod. Domácí jídla

Program ve 2.30 hod. - Zpívá Český pěvecký sbor Lyra -
Vystupují 3 taneční skupiny: Beseda, Klub Domov a
Moravský kulturní spolek.

Proslov: "Americké-sovětské vztahy a otázka čs. samostatnosti"

Dr. Bedřich Šalanský Kent
profesor politických věd na Northern Illinois universitě
v De Kalb.

Hudba k tanci Jiřího Bluma.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois